

Framhald frá síðu 7

hann ikki fær íblástur aðrastaðni frá. Janus er eitt sindur av einum verðinsmanni... hann hevur sum yngri verið uttanlands og fjakkað í fleiri ár, og á sínum nógvu ferðum sunnanfyri bleiv hann púasta bitin av at svimja og snorkla. Her frá stavar íblásturin til hansara nógvu myndir av fiskum millum annað.

- Eg haldi tað vera spennandi at tekna tað, sum goymir seg undir vatnskorpuni. Vit føroyingar hava havið rundan um okkum allatíðina, og tað kann onkursvegna síggja øgiliga oyðið út frá landi. Men tá mann so kemur undir vatnskorpuna, er tað sum at koma til eina heilt aðra gongustjørnu, og hetta royndi eg at fáa fram í mínum tekningum.

Í Føroyum dæmar Janusi væl at ganga í fjøllunum, og herfrá stavar ein stórir partur av íblástrinum til hansara tekningar.

- Mær dæmar øgiliga væl at ganga um Kirkjubøreyn. Har síggi eg altíð onkrar stuttligar steinar, og nógva grótið ger onkursvegna huglagið ræðuliga trøllasligt og huldsligt.

- Vit eru heppin at hava søgur um trøll

Í Føroyum er tað siðvenja at fortelja søgur um trøll, og nettupp hesum er Janus á Húsagarði serliga hugtikin av - tí tekna hann trøllini.

- Vit eru heppin at hava so nógvar søgur um trøll, og hetta er ein skattur, sum eg haldi, vit skulu virðismeta og duga at gagnnýta. Tað er so nógv, mann kann tekna út frá søgunum um til dømis huldufólk, og tí er tað fyri meg upplagt at tekna hesi ymsu trøllini, greiðir Janus á Húsagarði frá og vísir á írsku siðvenjuna við trøllum í listini.

- Í Írlandi hava tey nógv sløg av trøllum, og tað er øgiliga populært hjá írskum listafólkum at tekna trøll. Men her í Føroyum er tað meira sum, at mann heldur seg aftur við hesum motivunum. Eg skilji ikki, hví tað ikki eru nógv fleiri føroyingar, ið tekna trøll.

Undirskot á kontuna

Í fyra ár teknaði og málaði Janus á Húsagarði fulla tíð, og hann seldi eisini eina rúgvu. Men hesi fyra árin vístu seg at vera meira møði enn føði fyri kreativa havnarmannin.

- Eg fekk tað ikki at mala runt, ásannar hann púra ærligt.

- Fyri hvønn dag sum gekk, fekk eg størri undirskot á kontuna. Eg tók ov lítið fyri tekningarnar, samstundis sum eg tók ov nógvar uppgávur á meg, sum góvu ov lítið.

Hóast tað peningaliga ikki lønaði seg, so gav Janus ikki skarvin yvir beinanvegin. Hann tosaði við bankan og strekti tað so langt, sum hann yvirhvøvdur kundi.

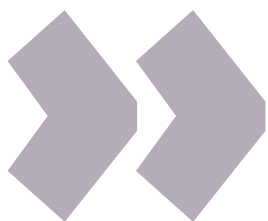
- Eg hevði sett mær eitt mark, har eg segði, at um eg kom undir tað markið, so gavst eg at arbeiða fulla tíð við listini. Tá eg so kom til tað markið, gavst eg ikki kortini, men royndi enn einaferð at tosa

við bankan um at veita mær lán. Men tað gekk barasta ikki, og eg endaði við at standa í skuld.

Teknaði ikki í fleiri ár

Vónirnar hjá Janusi á Húsagarði um at kunna liva av sínum tekningum fóru í vaskið í 2014, og ringa gongdin ávirkaði hansara hug og kærleika til at tekna og mála.

- "Hetta tími eg sku ikki longur"

- Eg bleiv so fornermaður við meg sjálvan, at eg rørði ikki eina tekning hjá mær sjálvum í fimm ár

hugsaði eg, og so gavst eg fullkomiliga. Eg bleiv so fornermaður við meg sjálvan, at eg rørði ikki eina tekning hjá mær sjálvum í fimm ár. Eg fekk nakrar heilt fáar uppgávur, men tað var í øllum førum øgiliga lítið, eg gjørdi við tekning hesi árin.

Janus mátti sleppa penslinum og fara aftur til arbeiðis, so hann kundi tjena pengarnar inn aftur, sum hann hevði mist seinastu fyra árin. Hann byrjaði aftur í starvi sum timburmaður, men fekk aftaná nakrar mánaðir starv á Føroya Fólkaháskúla. Hetta var akkurat nakað fyri hann, tí hetta starvið loyvdi honum at vera kreativur, samstundis sum hann tjenti pengar. Hann undirvísti háskúlanæmingunum í tekning, tónleiki og smíð. Harafturat fevndi tíðin á háskúlanum um aðrar uppgávur sum eitt nú kvøldvaktir og at fara á útferðir við næmingum.

Listin gav honum tónleikin

Hetta tíðarskeiðið gav Janusi bæði tíð, dirvi og møguleika at fokusera meira uppá tónleikin. Seinastu fáu árin hevur hann gjørt vart við seg sum fólkatónleikara og hevur verið nógv at hoyrt á barrum og spælistøðum kring landið við sínum guittara og sínari sermerktu rødd.

Søgan um hvussu Janus á Húsagarði fann sín veg inn á tónleikapallin er nokkso stuttlig. Fyri akkurat 10 árum síðan keypti hann sær eina mandolin - hóast hann yvirhvøvdur ikki dugdi at spæla uppá hetta ljóðførið, sum minnir um ein guitar. Hetta var um sama mundi, tá hann málaði serliga nógv við vatnlitum.

- Tónleikurin hjá mær er ein beinleiðis avleiðing av mínum tekningum og málningum, staðfestir hann og forkláar hví júst mandolinin og listin vístu seg at vera tað perfekta matchið.

- Hvørja ferð mann koyrir eitt lag av vatnliti á pappírið, má mann bíða, til tað er todnað, áðrenn mann kann koyra næsta lagið á. Tað tekur jú einar 10-15 minuttir, og hesar minuttirnar mátti eg fáa at ganga uppá onkran máta. Av tí at eg júst hevði keypt mær eina mandolin, so sat eg bara og spældi uppá hana, meðan eg bíðaði, til vatnliturin todnaði.

Uppá hendan mátan gjørdist Janus dugnaligari og dugnaligari við mandolinini so hvørt hann legði nýggj lög av litum á. Hesin vanin hevur hingið við, men í dag er mandolinin tó skift út við guitaran.

Í fjør gav hann útgávuna "Good Luck To You All" út saman við bólki sínum The Crowberry Band.

Hevur funnið teknigleðina aftur

Tað eru nú góð fimm ár síðan, at Janus á Húsagarði tók frástøðu frá tekningini fyri heldur at arbeiða. Men á heysti í fjør vendi hann øllum á ranguna - hann vildi geva listini enn eina roynd og fann sær litirnar og pappírið fram aftur aftaná øll hesi árin.

Inntil víðari hevur tað gingið væl, tí hann hevur fingið nógv av skafti, síðan hann tók hesa avgerðina fyri hálvum ári síðani. Hann er fluttur úr Havn suður til Tvøroyrar, har hann hevur keypt sær hús og innrættað atelier, og 1. mars gavst hann at undirvísa á Háskúlanum fyri aftur at arbeiða við listini burturav. Í hesum sambandi er hann nú aktuellur við nýggjari málningaframsýning, sum lat upp í Smiðjuni í Lítluvík í gjár. Hendan framsýningin er dámd av spildurnýggjum myndum frá kreativa fjøllistamanninum, og meginparturin av hesum myndunum eru gjørdar í ár. Myndavnevni eru av smálutum, skapningum og verum, sum ein kann vera heppin at síggja í føroysku nátturuni - um ein hevur eyguni við sær.

